

Graffskriftt öfwer den ähreborne gudfruchtige och dygderijka matrona hust:

...

1 Ic 1670 4:o Jämse

National Library
of Sweden

Grasskrift

öfwer

10

Den Åhreborne Gudfruchtige och Dugderika Matrona

Hust: Anna Welams

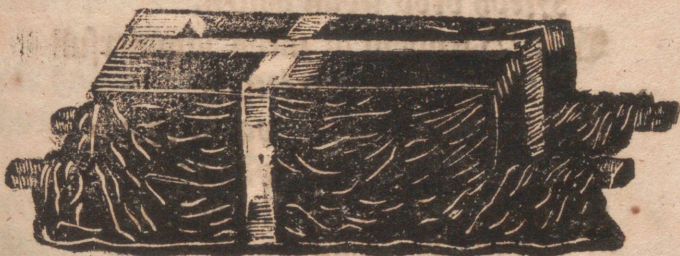
Dotter Jåms /

Den Åhreborne / Ahtade och wålförståndige

Jochim Wargentins /

Förnåmblich Kóp- och Handelsmans hær i Åbo /
fordom kåre Hustru

Hwilken vthi sine innerlighe Bøner och Suckan til
Gudh / i en Saligh stund / den 12. April Anno 1670. ifrån
denna werldene afledh. Hwar's döda Lefamen den 24.
April Anni ejusdem / medh anseentligh Læt- och Begraff-
ningz procets. til sin Hwilofammar i Åbo Domkyr-
ka beledsagades. Den Högste Gudh förlåne
henne medh alla Christroga en Frög-
desul vpsståndelse.

Æhen Saliga Matronan til åminnelse och dem Bedrøfwadom
i Sorgen qwarlemnade til Tröst och åhretiensst.

Tryckt i Åbo / off Petter Hanson / åhr 1670.

1670

QUERIMONIA VIATORIS,
DE FRAGILITATE VITÆ HUMANÆ.

Elendigh är vår tydh och åhr/
Hoo wil dhet rätt besinna:
Vårt lyff försvinner och bortgår
Medh hast/ som wtj besinna.
Uch min Elendigheet så stoor/
Dhen iagh här moste draga:
Och många plågor når migh boor/
Dhet seer iagh alla dagar;
Min lifftidh swår och iagh är tung/
Aff detta stoor? Elende;
Så wål nu som tå iagh war ung/
Olycka migh här hende.
Stoor mödha/ sorg på Reesan lång/
Tå aff migh här begyntes;
I denna werlden förste gång/
Medh oro sedan syntes.
Vår Barndom är medh sårmerfull
At många tå vpröttta:
Och läggas nedh i Swarta Mul/
Dher theas Kroppar rotta.
Men några hinn' ån längre fram/
På Reesan myckit rasfa;
Når Siukdomen dem griper an/
Försalna the som asfa.

Få äro the som med sitt lopp/
Til höga äldren hinna;
Ty döden logar dhem förr opp/
Medh hast the mon förswinna.
Orsaken här til Synden är/
I hwilken alla söddhas;
Som sedan och lådar of när/
Hon gör at wy så mödhas.
Wy suckom/ pustom mången gång/
At sinnen of försmechta;
Och mostom wandra i stoor twång/
När döden of ansechta.
Han drillar så lenge medh of/
Som medh the förra alla;
Themhan och har tagit sin loos/
Och fördt i jorden kalla.
Sy the små Barn på reesan sin/
Moste som Gräs förswinna;
Fast än the woro skön och sin/
När döden wil dhem hinna;
Så hielper ingen sägring skön/
En pracht/ en werdzligh ähra;
Ty döden achtar ingen löön/
Ehwadh wy söre bära.
Ty kämpar raske/ Starcke män/
Som broten röhr nedfalla;

Fäst om the tänckte lefwa än/
Bort gå när döden kallar.
Men hwem wil undra här uppå/
Then Gudhi wäl behagar/
Then moste och fort här ifrå.
O het skeer så alla dagar.
Ach! Ach! hwem seer iagh för mig här/
Som döden har nedslagit
Så Matron' A M M A Jäms thet är/
Then har han och bortagit.
Then fordom ähreborne och From/
Sampt mycket dygdergla/
Hon kunde en när döden kom/
På något sätt undwyla.
Hon hafwer lagde sin ögon til/
The andra sinnen alla.
Nu hwilla sigh och tuga stil/
En Gudh har Stålen kallat.
Har lukwål hon i många ähr/
Medh dygd och heder lefwat:
Men ligger nu på döda Bähr/
Aff dödzens macht inwefwat.
Och täckz medh henne göra så/
Ach! många jälla Thärar/
Som alt här omkring synas stå/
Och söria mehta Swära.

Se Mannen sörier Hustrun lär /
Then honom altqdh tröste;
Medh alderdomen mycket när.
At döden honom gäste.
Bortrycker är then som altqdh/
I Huset wäl bestälte:
Sampt gjorde honom och ledigh/
Från Sorgh och wäl tiltalte,
Then samma sactnas nu förwist/
Som Huset wäl bepryde:
At ther oppå fans ingen Brist/
Ja Gud; Ord hon och lydde.
Barnen nu sörja Modren sin.
Fälla så bittra tåhra:
The säcka bort är Modren min /
Wist må the qwida swära.
Jungfruer Dottrar Piltar små /
Bellagar edher fromma:
At Modren är fallen ifrå/
Hon kan^{er} mehr hqt komma.
Doch medh stoor flqt hastwer hon sökt/
Ehr hederligh vpsöda/
I gudzfruchtan altqdh föröckt/
Medh ospar flqt och möda:
Ther til medh heder och stoor dygd.
Dar hon i Gud; Församling/

Sitt

Sitt hierta till gudzfruchtean bögd /
Dhet weet man wist i sanning.
Non Bönstund ey försunnadhe /
Gudz Ordh medh stoor flit hörde /
Nu och så i Dödzstundene;
Them sigh til stoor Tröst förde.
Ach Dödh! Ach Dödh! som ey anseer /
Högh Låg / Bng eller Sambla:
Allqdh i werlden mehr och mehr /
Mon tu i Grafwen sambla.
Som en Skugga the fara bort /
Dhet see wy alla dagar /
Then ene effter then andra fort /
All som Gudi behagar.

COGITA:
CHRISTUM. TUUM. SALVATOREM.
ET. NON. TIMEBIS. MORTIS.
TERRORUM:

Consolatio moribundi Pectoris.

Kan sungas såsom
Ach Herre straffa icke migh / etc.

Jesu Christ min högsta Tröst
Som vptager til nådhe /
Migh som tu hafwer återlöst /
Och frälsat vthaff wådhe;

Tu gifwer tu migh återlöst/
Så gifwer tu migh glädie och Tröst/
Hoos tigh i Himmelrykte.

2.

Hwadh wilien i hårdt Söria migh/
Fast bättre Liff tilståndä:
Gudh wil upptaga migh til sig/
Iagh twiflar ingalunda:
O Gudh tit ord är nu min Tröst/
Iå heela werlden tiger Tröst/
Och ingen kan migh hielpa.

3.

O Christ tin Blodh har reemat migh/
Til Nåde och upptagit:
Och så förenat migh medh tigh/
Min synd i doop affwagit:
I flädt migh tin Rättferdigheet.
Och lofwat Ewigh Saligheet
Allt aff tin stöora Nåde.

4.

Så til hwadh herligheet och Frögd/
Gudh han vthforar sina/
Ledfagar och til Himmels Högd/
Ibland the Anglar skyna:
I her skola the i klarheet stoor/
Så frögdas vthi Angla Choor/
Hoos Gudh i Himmelrykte.

5.

Ach! at iagh kunde skynda dät/
Från thenna werldz elende:
Min winning Christus och tillät/
Han:

Han migh sin anda kende.
Han hielper utbur Elendheet/
Hughsvalar gifwer Saligheet/
O werld iagh tigh förläter.

6.

O werld far wäl: nu önskar iagh/
Hädan ifrån tigh wandra:
Effter min Frälsares behagh/
O tröst kom migh tilhanda/
Och styrck min troo hierr hogh och sin/
O Helige And tröstaren min/
At iagh Saligh affsonnar.

7.

Min Son försvinner iagh ey seer/
Förfalla och mina händer/
Min öron höra nu ey mehr /
Til tigh iagh migh nu wender/
O Jesu Christ min Frälsar man/
Annama tu min Siäl och And/
Til Himmels Frögd och glädie.

SURSUM.
RESPICIT. MENS. PIA.
SANCTORUM. PATRIAM.
COELUM.

Enfaldeligen ståle
Aff

Nicolao S. Liungbergio.

